

אך אבי עזר, שגם ליבו היה טוב בגלל אותו היסקי, קילקל לו את ההצגה. הוא פשוט גי לה לנוכחים את הטריקים של תאומי.

באותה מסיבה השמיץ תאומי משפט מפוצץ: "הא' ב' של השחקן — זה להיות ילד".

ולמי שהתפלא מדוע מס' תכל תאומי כל חמש דקות ב' ש'עון, הוא הסביר: "אשתי אמ' רה לי להיות באחת וחצי ב' בית ואני מוכרח לדייק". מאח' המינוח החשובות של החדר ג' מ'צה לחישה: "פחדון".

ז'אק אבוטבוך, ש' נ'עצ' בשעתו כחשור בהח'קת נ'שק, יחד א' אחיו א'ז'י א'בו'טבוך, שוחרר ממעצרו לאחר מ'ות אחיו בכלא. הדבר ה' ראשון ש'עשה ז'אק אח'רי ש'י ח'רורו הוא פתיחה מחדש של המסעדה שהיתה בבעלות אח'יו — מסעדת מארקס למאכלים צ'פון אפריקאיים. לערב הפתיחה הוא הוזמין על חשבונו ס'יי ס'ת שלימה של חיל'האוויר.

ח'בר מערכת ש'עריב ש'אולד ה'ון מתעסק ע'ם מלכ'ים ומלכות ע'וד מילדותו. בימים אלה הצליח ש'אול, שהוא ג'ם משפטן לפי השכלתו ושחמטאי לפי תחביבו, להגשים חלום י'שן: ספרו המלך מת, י'חי המלך, ה'סוקר את תולדות כל אול'ים פ'אודות הסטודנטים בשמחט, הוא

ה'א'רמוני ש'חופיע על מ'סך ח'טל-ווייזה בתוכנית ש'המ'קה ח' ב'רת "הגר", ל'ול מספר 2, ב'שיר "כתבו עליו בעיתון ו' הוא בכלל לא יד'ע ש'חוא כ'זה", בתפקיד האיש ש'כת' בו עליו, היה צ'בי ש'יסל, ה' מ'נהל האדמיניסטרטיבי של "הגר" ש'אחרי הא'פור כ'מ-ע'ט ולא ח'כיר את עצמו.

ה'ראשון מסוגו ש'ראה אור א'י פ'עם.

כ'אשר נ'שאל המ'שורר ד'וד א'בירן ע'לידי ס'טודנט י'רושלמי, ל'אחר הק'רנת ס'רטו מ'ין באולס ו'יז שבקאמפוס, מ' ד'וע לא ח'תך בע'ת העריכה א'י ת'ו ק'טעאמבטיה מ'שופת בו נ'ראה ק'צה א'ברו מ'בצבץ ל'משך ח'לקיקי-שניות מתוך הק'צה, ה'י ש'יב: "נ'דתי נ'דר. ח'תכו פ'עם א'חת — י'ותר לא י'חתכו".

א'גב, ב'מודעות ש'פירסם א'בירן ל'רגל נ'ישואיו ע'ם ל'י ל'י ס'יגל, היה כתוב ב'ין ה'י ש'אר: "ה'מען ל'מחאות (ול'המ' ח'אות): ר'חוב ש'משון 11, ת'ל-א'ביב".

חיים דהאן (במרכז, בלי כובע) שדמותו שימשה רקע למחזמר "קזבלן", הוזמן לייצג לשחקני ה-מחזמר, "עיר הגברים" של דיימון ראניון. השחקנים ביקשו ממנו שיספר להם על ימי נעוריו הסוערים ושיחווה דיעה על ההצגה. "זה סתם חנטריש", אמר דהאן אחרי ההצגה. "כי כשנירס בחיים, לא צוחקים. זה דבר רציני. כשאנחנו יורים, אפילו על הבמה, אל תצחקו!" בתמונה: דהאן וצוות, "עיר הגברים".

ר'י ב'נאי שתה בלי הפסק. ל' אורח מ'יקרי ש'בא ל'מקום וש'אל: "מ'ה? רוזי מתה?" הסבירו ה' נ'וכחים ש'לא. היא רק התחנ'נה ע'ם מ'נהל ב'ית-ספר ל'ריקוד ה'א' ר'י ר'ובינ'שטיין, א'יתו היא ג'רה ב'ניו-יורק. כ'שביקשו ה' א'בלים מ'בעלה לש'עבר של ר'וי ז'י, א'ייב'י נ'תן, ש'יגיד ג'ם ה'וא כמה מ'ילים, ה'שיב א'ייב'י: "מ'ה אתם ר'וצים מ'מני. א'ני לא יד'עתי בכלל מ'המסיבה. פ'י ש'וט נ'כנסתי ל'שתות כ'וסית. א'ני ב'מיקרה פ'ה. ע'זבו אותי".

ו'מה ד'עתו של ח'יים ב'ני א'י ע'ל א'ייב'י נ'תן? "הוא נ'ראה צ'ער מ'יום ל'יום. הוא י'מות בג'יל שלוש".

ל'מסיבה ש'ערכה הש'בוע ת'למידת החוג ל'תיאטרון בא'ור נ'יברסיטת ת'ל-אביב, ד'ינה ה' צ'בי, ה'וזמנו ג'ם ש'ניים מ'המר צ'ים בחוג: השחקן ע'ודד ת'אד'י מ'י וע'ורך ב'ימות ו'בדים א'ב'י ע'זר. כ'טוב ליבו של ת'אד'י מ'י ב'ויסקי, הוא ניסה להרשים את ת'למידיו בתעלולים טלפטיים,

המלכה אליזבת מלכת אנגליה בת ה-44 חזרה מביקור קרובים בסקוטלנד ונ'רמו לה צרות עם הכלבים שלה מגזע "גורקי". בעוד שהכלב ו'יסקי הלך ע'ימה בלי בעיות, לא רצה הכלב שרי ללכת. המלכה, הדואגת לכך שהכלבים האהובים עליה יאכלו מתוך צלחות כסף, גילתה סבלנות רבה ודיברה אל ליבו של שרי, שהסכים לבסוף.

אה שיש שלט אין כניסה? שאלה השוטרת את נהג ה-מכונית. "סילחי לי שוטרת, אבל אני ראש העיר ואני ממנה ל-ישיבת בחירות וחופה", השיב לה הנהג שלא היה אלא ראש עיריית גבעתיים קרובה קרייז' מן. השוטרת התחשבה ב-ישיבה ולא רשמה דו"ח לראש העיר.

בישיבת מועצת עיריית ירושלים שהתקיימה השבוע, תבע חבר המועצה ח'כ מ'נחם פ'רוש לאסור על הצגת המחז' מ'ר ש'יער ב'ירושלים. ה'שיב לו ראש העיר ת'ד'י ק'ולק: "אם אתה רוצה שלא צ'יגו את ש'יער ב'ירושלים, מדוע שלא תקנו את ההצגה כפי שקניתם את מ'י ר'וך המכוניות?".

הנדר של

דוד אבידן

ב'יום הרביעי האחרון נ'ערכה ב'מועדון הלילה ק'ינגס ק'לאב, מ'סיבת א'בל ש'מח. "ל'רגל פ'רידתנו מ'יקירתנו ר'וזי נ'תן", כפי שנכתב בהזמנות. את המסיבה פתח א'ריק ל'ביא ש'הדליק נ'רות ע'טופים ב'בו ש'י ח'ור. ח'יים ב'נאי אמר ק'דיש ו'להורם ג'און העלה זכרונות מעברה של רוזי. י'וסי ב'נאי נ'יגב את הדמעות מ'עיניו ו'גב'

ה'ידיעה ש'פורסמה ב'ש-כ'וע ש'עבר ב'שבועון ש'יים על הפג'ישה ש'נערכה כ'ביכול ב'בית ראש ע'יריית ת'ל-אביב י'הוש'ע ר'בינ'וביץ, בה ב'חרה כ'ביכול ה'נהגת מ'פא"י את פ'נחס ס'פיר כ'יורשה של ג'ולדה מ'איר, ע'וררה ג'ל של הכחשות. ההכ' חשה המ'שכנעת מ'כולם ה'יתה זו של א'חד מאנשי צ'מרת הע'בדיה, ש'אמר: "א'ילו ה'יתה נ'ערכת מ'עולם ב'ביתו של ר'בי נ'וביץ, ל'רבינ'וביץ א'ין ב'בית מס'פיק כ'יסאות א'פילו ל'רבע ה'ג' ה'גת מ'פא"י". ו'אומ'ם, ראש ע'יר ר'יית ת'ל-אביב מתגורר ב'דירה צ'נועה ב'מ'עונות ע'ובדים ב'ר' ח'וב מא'נה, כ'עלת ר'יהוט פ'שוט ב'יותר, ה'כולל רק מספר מ'ועט של כ'יסאות. א'ילו נ'ערכה הי'שיר בה ב'ביתו, ה'יו ה'נוכחים בה צ'ריכים ל'עמוד.

ב'נאום לפני ח'ברי מ'פ' לג'ת הע'בודה, נ'שאל ה'שר ב'לי ת'יק י'שרא'ל ג'לילי, ע'ל ה' הדלפות מ'ישיבות המ'משלה. "י'ש דברים מ'המזרים לא צ'ריכים ל' ד'עת, ל'כן לא צ'ריך ל'פרסם א'י-ת'ם", ה'שיב ג'לילי. י'ו"ר וע'דת הח'ק והב'יטחון לש'עבר ד'וד הכ'הן, ש'ישב ל'יד ג'לילי, מ'יל-מ'ל: "ש'לא י'חשבו ש'המזרים ה'ם י'ותר מ'טומטמים מא'יתנו".

י'ו"ר המ'פלגה ה'ליברלית ח'כ י'וסף ס'פיר, לא הסתיר את ר'וג'ו על הדברים שנכתבו ב'חבורת האופוזיצ'יונית נ'גד צ'מ'רת המ'פלגה, ש'עם מ'וציאה נ'מ'נה ח'כ י'וסף ס'רל'ין. ב'יחוד התרגו ס'פיר מ'קטע ב'חור ב'רת ש'אמר כי ה'הבדל ב'ין ס'פיר ל'בין א'לוהים הוא בכך, ש'הא' ח'רון צ'נוע י'ותר מ'מנו. "מ'י ש'ייצר ב'דיחה זו הוא א'ידיוט", אמר ס'פיר ב'עיצומו של ד'יון ב'י ה'נהלת ה'ליברלים. ק'רא לעומ'תו ס'רל'ין: "ה'יזהר ב'לשונך, ש' כ'ן את זה ב'דיוק אמר ס'ארטר ע'ל ד'ה"ג'ול". "אז ס'ארטר א'י ד'יוט", ה'שיב ס'פיר. ב'מהלך א'ותו ד'יון כ'ינה ס'פיר את הח'בורת ומ'פרסמיה: "ח'לאת!".

כ'שנשאל ס'רל'ין א'י ה' ס'יכסוך ב'ינו ל'בין ס'פיר ה'וא ע'ל רקע אישי, ה'שיב: "מ'צדי לא מ'צידו כ'ן. זוהי פ'שוט מ'ח'לה". א'יזה מ'חלה? "מ'חלת ה' ס'רל'יניזם".

ב'יום שבת האחרון ע'צ'רה שוטרת מ'כונית שנכנסה בא'ין כ'ניסה בא'חד מ'רחובות ג'בעתיים. א'דוני, אתה לא ר'י

24 שעות אחרי שניקול דורנט (23) התחתנה עם ידיד נעוריה הזמר סלברטו אדאמו, היא קיבלה את המכתב האנונימי הראשון: "את מכוערת. סלברטורה משוגע שהתחתן איתך". אך מסתבר שאדאמו לא היה משוגע: ניקול היתה בחודש הרביעי להריונה. זמן רב ניסתה ניקול לחפות על הפרופיל שלה בתסרוקת פוני, אבל בעלה הסתיר אותה ואת התינוק בוילה שלו. כדי לצאת מהבדידות, היא נכנסה למרפאת יופי, שינתה את אפה ומילאה את סנטרה. ההמנותחים לקחו עצם מהמותניים ושתלו אותו מתחת ללסת. אדאמו הסיציליאני אמר למנתחים: "על תעשו אותה יותר מדי יפה, שלא יקחו אותה ממני".

ניקול אדאמו